

PÅSKEHEFTE 2021

- en vandring fra faste til oppstandelse

En hilsen fra Hasle og Sinsen kirker

Påkehilsen fra biskopen i Oslo, Kari Veiteberg

«Da gikk de ut og flyktet bort fra graven, skjelvende og ute av seg. De sa ikke et ord til noen, for de var redde.»

Sånn sluttar opphavleg - faktisk - det eldste evangeliet.

Markus. Evangelium som betyr den gode, glade budskapet, endar opp tre redde kvinner, skjelvande og ute av seg.

Dette er kanskje følelsar nokon kjenner seg igjen i?

Til vanleg, men kanskje særleg denne merkelege påska kor vi ennå lever med pandemiens restriksjonar. Mange av oss kjenner på vedvarande bekymring og uro. Vi er redde for korleis det skal gå med oss og dei vi er glade i, og vi redde for alle i heile verda. Eg er urolig for korleis det vil bli framover. Eg er djupt bekymra for den mentale helsa vår, for borna og ungdomen og mange vaksne som av ulike grunnar slit. Redde er vi, mange av oss over heile jorda. Det heile står og vippar, mørkret kjempar med lyset, rundt oss og i oss.

Det skjer noko ved ei grav første påskedagsmorgonen. Kvinnene kom til grava med olje til å salve ein død kropp. I staden finn dei ein stein rulla til sides: «Han er stått opp, han er ikke her. Se, der er stedet hvor de la ham!» Dei kom for å pleie og nett dei, dei omsorgsarbeidarane som vanlegvis har blitt tatt for gitt, for mange av oss har valt andre, meir spennande og pengeinnbringande yrker, dei går frå dødens rom og blir oppstandelses-vitner, håpsbærarar. For dei må ha fortalt det vidare. Sjølv om dei skalv og var reint frå seg.

Ryktet har i alle fall nådd hit. Jesus er ikkje blant dei døde. Jesus høyrer ikkje til i fortida.

Påskeengelen ber kvinnene om å ikkje gråte ved grava, for Jesus er ikkje der! Han eg gått føre dei. No kjem han imot oss frå framtida. For HÅP, håp, det er eit ord som dirrar av framtid!

Det evangeliet denne påska fortel, er at det ut frå det djupaste mørkret, - ut av sårbarheita - kan vekse noko nytt og annleis, noko som gir håp og livsmot og er eit teikn på at det skal gå bra, med oss og med verda.

La oss gå Jesus til møtes, ta opp kampen, mot vår eigen og andres motlausheit, og mot alt det som trugar livet.

Deg være ære, Herre over dødens makt! Evig skal døden være Kristus underlagt.

Om Kirkens Nødhjelps Fasteaksjonen 2021, Ella Simeunovic By, konfirmant i Hasle kirke

Fasteaksjonen er en årlig aksjon for å gi rent drikkevann til de som trenger det. To uker før påske går bøssebærere fra dør til dør og samler inn penger til Kirkens Nødhjelps arbeid for rent vann til de som trenger det. Dette er kun et lite, men nødvendig steg for at verden til slutt kan nå hovedmålet: å bekjempe fattigdom. Fasteaksjonen er en tradisjon som strekker seg hele 50 år tilbake. Den er nå den nest største innsamlingsaksjonen i Norge, og et viktig tiltak.

Men nå som det er coronatid: Hva gjør vi?

Nå som det er coronatid, er innsamlingsaksjonen viktigere enn noen gang. Men corona begrenser også mulighetene våre for innsamlingen. Vi får ikke gått fra dør til dør, som vanlig. Men vi har selvfølgelig funnet en løsning! I år kan hvem som helst donere digitalt via vipps, SMS, Facebook eller på fasteaksjonen sin nettside!

Historiene vi hører fra årets fasteaksjon kan definitivt være med på ikke bare å påvirke voksne, men også ungdommer. Spesielt når vi får høre at ungdommer på vår alder, til og med yngre, må gå flere kilometer for sitt daglige drikkevann, som ikke har garanti for å være rent engang.

La oss være gode medmennesker. Sammen kan vi redde liv!

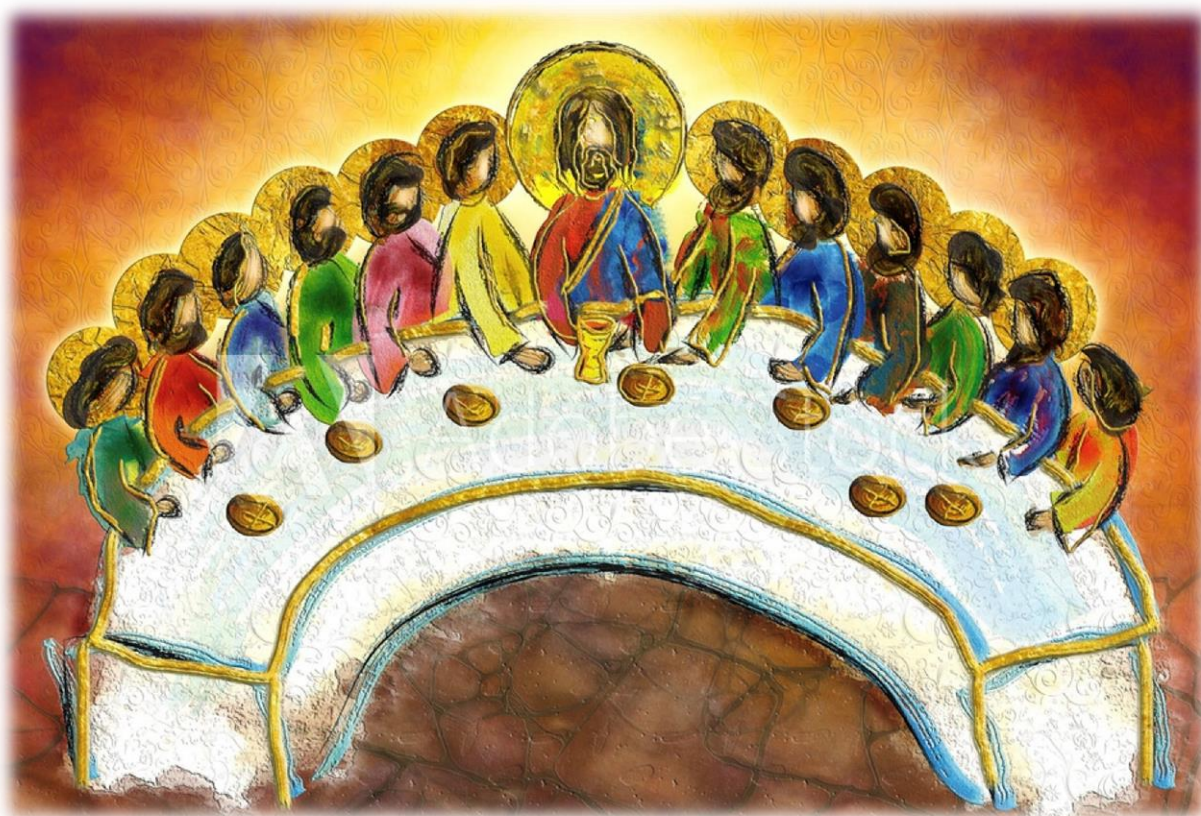
Vil du lese mer om fasteaksjonen eller donere kan du gå til nettsiden www.kirken.no/hasle/fasteaksjon

**VIPPS
til
660485**

**TUSEN TAKK
FOR AT
DU
FORANDRER.
FOR ANDRE!**

**SMS med
VANN til
2426
(250,- kr)**

Skjærtorsdag

Det står skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da tiden var inne, tok Jesus plass ved bordet sammen med apostlene. Og han sa til dem: «Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide. For jeg sier dere: Aldri mer skal jeg spise påskemåltidet før det er blitt fullendt i Guds rike.» Så tok han et beger, ba takkebønnen og sa: «Ta dette og del det mellom dere. For jeg sier dere: Fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt før Guds rike er kommet.» Så tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: «Dette er min kropp, som gis for dere. Gjør dette til minne om meg.» På samme måte tok han begeret etter måltidet og sa: «Dette begeret er den nye pakt i mitt blod, som blir utøst for dere. Men se: Han som forråder meg, har hånden her på bordet sammen med meg. For Menneskesønnen går bort, slik det er bestemt. Men ve det mennesket som forråder ham!» Da begynte de å trette om hvem av dem det kunne være som skulle gjøre dette. (Luk. 22,14-23)

Skjærtorsdag spiser Jesus sitt siste måltid sammen med disiplene. Han sier: *Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide*. For Jesus er denne kvelden en avskjed med sine venner. Venner som har stått han nær og har vært

trofaste. Venner som har skuffet ham og vil forråde. Og fortsatt har denne kvelden en enorm betydning for ham, disiplene og oss i dag. Fellesskapet blir som en av de viktigste verdiene. Vi lengter etter å invitere våre venner og familie hjem til oss, for å kose oss med påskegodt, lage middag sammen og sitte sammen for å være hverandre nær. Jesus gir påskemåltidet en ny betydning. Et hellig måltid, med brød og vin, til minne om at Jesus har overvunnet døden og er oss nær alle våre dager. Han vil være med oss i gode og vanskelige dager. Kanskje kan vi ta med oss dette viktige budskapet videre, et budskap om vennskap, anerkjennelse og verdighet. Hvordan kan vi skape trygge rom, der sorg og glede kan finne sin plass?

Salme, *Den største høgtid her på jord* (Vers 1,2 og 5)

Den største høgtid her på jord
er den eg held ved Herrens bord,
der Jesus bed meg vera gjest,
for der eg er hans hjarta nest.

Når eg med Jesus nattverd held,
eg minnst må den store kveld
då han med sine vener sat
og vigde inn den himmelmat.

Den kveld hans kjærleik mot oss brann
så varmt som ingen elska kan,
og oss til minnegåve god
han gav sin lekam og sitt blod.

NoS13 Nr. 161, T: Elias Blix 1900. M: Nürnberg 1676

Dikt

If I never see you again I will always carry you

Inside outside

on my fingertips and at brain edges

and in centers

centers of what I am of

what remains.

-Charles Bukowski-

Bønn

Velsignet er du, Gud. Din er jorden og alt som fyller den. Av ditt eget gir vi deg tilbake. Likesom kornet er blitt ett i brødet og druene i vinen, så gjør oss til ett med hverandre og med Herren Jesus Kristus. Amen.

Langfredag

Jesu lidelseshistorie kan leses i sin helhet i evangeliet etter Lukas fra kapittel 22,39 til kapittel 23,46.

Hvert år på Langfredag tenker jeg på, at **vi** lever i lys av oppstandelsen; vi kan gå inn i mørket, gå inn i smerten, men kan også ganske fort gå ut igjen – vi kjenner jo fortsettelsen. Vi vet at det gikk bra til slutt, vi kan puste med magen og roe oss ved tanken om, at Påskedag kommer og at kjærligheten og det gode seiret over døden. Men for de samtidige, Jesu venner, må dette ha vært en helt fryktelig dag, en dag overskygget av en bunnløs sorg. Nå var det slutt – mørket hadde seiret.

Men til tross for at vi lever i lys av oppstandelsen kan det også hende, at det faktisk er godt at vi har en Langfredag – en dag hvor vi kan få lov å dvele ved sorgen, vet det som et vondt, hvor vi kan få lov å være i det mørke og våge å stå i det. Påskens fortelling vitner om liv og død, vennskap og svik, lys og mørke, død og oppstandelse – akkurat som vårt liv er fylt av kontraster og motsetninger. Trøsten vi må ta med oss på denne dagen er fortellingen om og troen på en Gud som tåler og som er med i alt dette – en Gud som er med helt inn i det mørkest mørke og videre ut i oppstandelsens lys.

Salme, Den stunda i Getsemane (Nr. 174 i Norsk Salmebok)

Den stunda i Getsemane eg aldri gløyma kan,

då du låg skjelvande på kne, min Gud og Frelsar sann.

Omkvede: Getsemane, Getsemane, der du, vår Frelsar god,

for oss låg skjelvande på kne så sveitten draup som blod!

Du sorgtyngd inn i hagen kom og stridde sårt for oss,
du tok vår synd, vår død og dom, du bar det til din kross.

Omkvede

Av kjærleik der du sveitta blod, av kjærleik der du bad,
av kjærleik skjelvande du stod, så eg går frelst og glad.

Omkvede

Men vil min kjærleik kolna av, min Frelsar, eg deg bed:
Å, minn meg om din kross, di grav og om Getsemane!

Omkvede

T: Edward Payson Hammond 1866

O: Bernt Støylen 1906/Johannes Barstad 1899 (v.3) M: Asa Hull omkr. 1867

Dikt, Langfredag, Trygve Skaug

Har du noen gang
(midt i bekmørket)
mistet et håp i gulvet
hørt lyden av det
når det knuser
i en million skarpe små korn
du tar ikke feil av den lyden (vet du)
det er ikke noen vits i
å prøve å samle bitene
men etter litt
så må du liksom stikke hånda ned
og kjenne
og så ligger det der
i ett stykke
helt uknust
du tror ikke på det da
gjør du det.

Bønn

(fra Litaniet, Nr. 980.1 Norsk Salmebok)

*Kom dem til hjelp som er i nød og fare.
Gjør vel mot dem som gjør ondt mot oss.
Miskunn deg over alle mennesker.
Gud, hør vår bønn og la vårt rop komme til deg!*

Påskedag

Det står skrevet i evangeliet etter Matteus:

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.» Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.» (Matt 28,1-10)

«Å gå gjennom stengte dører»

I ett år har vi levd med stengte dører. Frykten for smitte har lukket dem, butikkdørene, kontordørene, skoleportene, kirkedørene og ytterdørene hjemme. Innimellom har de stått på klem, av og til kunne vi åpne opp, men alltid med avstand, og etter hvert bare

med munnbind. Jesu venner samlet seg også bak stengte dører, etter at Jesus hadde blitt korsfestet. De stengte seg inne i frykt. Men midt i redselen stod Jesus der som den oppstandne, og sa: Vær ikke redd!

Før påske kommer faste, og fasten varer i 40 dager. Kanskje kjennes hele dette året som har gått som en lang fastetid, der vi har måttet avstå fra mange festlige sammenkomster, eller for å være sammen, for å dele fellesskap i sorg og i glede. Heller ikke denne høytiden får vi dele. Særlig for de syke, og de som har stelt for dem, har det vært en tung tid. Det har vært en sorg i sorgen å ikke kunne møtes. Mange av de som har pleid sine nærmeste, har hatt selvpålagt karantene, for ikke å bringe smitte og sykdom inn i huset til de mest utsatte. Kanskje er du en av dem.

Ordet for karantene kommer av italiensk «quaranta giorni», som betyr førti dager. Det sies at da pesten kom til byen Venezia i Italia i middelalderen, måtte skipene vente i førti dager, før de fikk legge til kai. De gikk i karantene. Her hjemme kan antall dager i karantene variere, men opprinnelsen for ordet var altså 40 dager, like lenge som fastetiden varer. Etter fastetiden kommer påskehøytiden. Nå feirer vi Jesu oppstandelse fra de døde! Tre kvinner kom til graven for å stelle ham, slik skikken var. De hadde omsorg for den døde, men i stedet kom de tre kvinnene til en tom grav, og møtte en engel som sa: «Frykt ikke!».

Påskan kommer med våren, med mange tegn på livet vender tilbake. Solen varmer, blomster spirer, det grønnes! Når Jesus skulle forklare oppstandelsen, forklarte han det med et lite frø. Hvetekornet legges i jorden, det dør, men oppstår til nytt liv! Gjennom en lang vinter, kan vi kjenne det som om vi er små frosne korn i dvale. Det heter i en salme; «Kornet har si hvila, djupt i frossen jord». Men når våren kommer, med håp, drives frykten ut. Vi håper at fastetiden er over, at oppstandelsestiden er her, at livet kan få vende tilbake.

Kvinnene ved graven var de første vitnene til at Jesu var stått opp fra de døde. De var enda redde, men samtidig jublene glade. Vi kan kjenne igjen begge følelsene, og kanskje vil vi ha begge med oss videre. Men i 1. Johannes brev står det, at kjærligheten driver frykten ut. Vi håper på det vi ikke ser, vi tror på det umulige, for ingenting er umulig for Gud. Jesus viste seg for disiplene bak stengte dører. Enda en tid vil kanskje mange dører være stengte for oss. Men Jesus viser seg for oss bak våre stengte dører. Ikke vær redd.

Kornet har sin vila

Kornet har sin vila djupt i frusen jord,
är ej dött, det väckes av ditt skaparord.

Kärlek från Gud, åt allting ger du liv.

Kärlek med ditt ljus kom,

kom och hos oss förbliv.

Han blev hängd på korset, i en grav lagd ner.

Ingen enda väntar möta honom mer.

Kärleken når långt bortom död och grav.

Kärlek med ditt ljus kom,

kom och dröj hos oss kvar.

Han var vetekornet, låg i jordens djup.

Han stod opp en påskdag, lever bland oss nu.

Aldrig en sol har lyst så stark og klar.

Kärlek med ditt ljus kom,

kom og dröj hos oss kvar.

Väntande på värme vilar rot og frö,
vet att våren kommer. Varje träd og ört

brister i blom på sin bestämda tid.

Kärlek med ditt ljus kom,

kom og hos oss förbliv

T: Anders Frostenson 1968 etter en engelsk carol

M: Fransk julemelodi

2. påskedag

Det står skrevet i evangeliet etter Lukas:

Mens de snakket om dette, sto Jesus selv midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» De ble forferdet og redde, for de trodde de så en ånd. Men han sa til dem: «Hvorfor er dere grepet av angst, og hvorfor våkner tvilen i hjertet deres? Se på hendene og føttene mine. Det er jeg. Ta på meg og se! En ånd har ikke kjøtt og bein, som dere ser at jeg har.» Dermed viste han dem hendene og føttene sine. Da de i sin glede ennå ikke kunne tro, men bare undret seg, spurte han dem: «Har dere noe å spise her?» De ga ham et stykke stekt fisk, og han tok det og spiste mens de så på. Så sa han til dem: «Det var dette jeg talte om da jeg ennå var sammen med dere og sa at alt måtte oppfylles som står skrevet om meg i Moseloven, hos profetene og i Salmene.» Da åpnet han deres forstand så de kunne forstå skriftene. (Luk. 24,36-45)

Det er en sterk fortelling vi nå leste. Legg merke til verbene, og til sansene.

De snakket, Jesus sto midt iblant dem. Jesus sa: Fred være med dere. For en nydelig måte å starte en samtale på. Ikke bare: «Hei, det er meg.» Han ville gi dem noe mer. Han ville gi dem fred, i tanker og sinn.

Men han oppnådde ikke det. Tvert imot. For det som skjer er at de blir forferdet og redde. Ingen fred. Og det er jo lett å forstå. Alt det de viste om hans død. Alt som hadde skjedd. Alle grusomhetene. Lidelsen. Det var så endelig. Jesus var død. Borte. Det var over. Og da hjelper det ikke at det står noen der, som ligner på Jesus, og sier: Fred være med dere. Nei, det måtte være en ånd.

Jesus ser angsten og tvilen deres. Og han spør: Hvorfor angsten og tvilen er der. Se på hendene mine og føttene mine. Det er meg. Ta på meg og se. Så viste han dem. Jesus er så konkret: Han snakker. De hører ham, ser ham. De kan ta på ham. Han er ikke uvirkelig, han er der, fullt og helt. Tilstede.

Angsten vendes til glede. Men i sin glede klarer de fortsatt ikke tro det, tvilen er der fortsatt. De undret seg. Og det er fint. Det gjør vi voksne altfor lite. Vi har nesten glemt å undre oss. Der har vi barna som forbilder. De undrer seg, hver dag, noe nytt og spennende. Så mye å ta inn, så mye å se, høre, smake, ta på, lukte, lære og forstå. Underfull undring!

Jesus er pedagogisk. Klok. Han skjønner at han må gå enda mer konkret til verks. Så han spør om de har noe å spise der. Og de ga ham et stykke stekt fisk. Rommet fylles kanskje av lukten fra stekt fisk. Og han spiste mens de så på. Han spiser, de ser. Han prøver å forklare: det var dette jeg snakket om, at alt dette må skje, for at alt dere har lært om i Moseloven skulle oppfylles. Da åpnet han deres forstand, står det, han åpnet døra til en innsikt, en forståelse. Han åpner deres forståelse av hvem han er. Brikkene faller på plass.

Å forstå hvem Jesus er, i sin fulle bredde og dybde.

Det er så mye vi kan gripe fatt i. Øynene. Stemmen. Det han sier. Hans nærvær. Og hendene. Hendene, som fortsatt bærer merker og sår. Slik som mange av oss. Merket av livets sår og slag, synlig eller usynlig.

Gud har tegnet oss i sine hender. Han strekker sine hender ut mot oss. Hendene.

Vi trenger hender som holder oss. Hender som holder oss oppe. Vi trenger vind under vingene, så vi kan fly ved egen hjelp.

Vi trenger noen som går sammen med oss, inn i mørket. Ut i lyset. Som går med oss til livets slutt.

Denne sangen sier det så fint:

«I Herrens hender, i Herrens hender,
Der får jeg hvile, der er jeg trygg.
Det kanskje stormer rundt omkring meg,
Men i Herrens hender, der er jeg trygg.

Som når en fugl, med en brukken vinge,
Vil flyve hjem, men ikke kan,
Så kjentes alt: ingen vind som bar meg,
Nå flyver fuglen, for jeg fant:

Om du behøver noen som går med deg,
Dit ingen andre har gått forut,
Så fins det en som bærer din byrde,
Han fins hos deg, til livets slutt.»

A. Taylor

Prost Marit om påsken

Hva er påsken for deg? Hvilken betydning har påskens budskap for deg?

Jeg har feiret mange påsker i Nidarosdomen, både som menighet og som prest. På første påskedag var (kanskje er det sånn fortsatt, hva vet jeg) prosesjonskorset i metall fylt av påskeliljer. Det så ut som om blomstene vokste ut av eller i selve metallet. Det er påsken. Det helt forunderlige at liv kan vokse ut av død. Og at brutte relasjoner dermed kan heles – de sørgende og vantro disiplene fikk Jesus og troen tilbake. Påsken er for meg et møte med at lyset kastes helt ned i livets mørke dyp. Kjærligheten er faktisk sterkere enn døden. Det inspirerer til å leve fryktløst og med tro på forandring.

Hvordan skal du feire påske i år?

Den blir stille og rolig. Antagelig mest hjemme og i byen. Skal jobbe i Sinsen kirke på palmesøndag. Kanskje blir det noen dager i huset vi har på Våer ved Rjukan. Og enten det er der eller her i byen: Gå lange turer, lese gode bøker. Se påskekrim. Og altså jobbe bittelitt.

Har du et påskeminne du har lyst til å dele? Har du noen påsketradisjoner du har tatt med deg igjennom livet?

Det er to hovedminner i mitt påskeliv: På hytta på fjellet med familien gjennom hele oppveksten. I Nidarosdomen som voksen i de åtte-ti første presteåra: I kirken hver dag fra palmesøndag til 2.påskedag. Gudstjenester, musikk, kultur.

Nå er påska verken hytteliv eller kirkeliv på samme måten. Men begge disse periodene har prega inn i meg turglede og påsketeologi. Nå er vår viktigste påsketradisjon på påskenaatta. Da går vi ut og henter et påsketre, går hjem og pynter det mens det lyder oppstandelsesmusikk, det tennes stearinlys overalt og det utbringes en skål for livet i et glass svært god hvitvin av et eller annet slag.

Kvikk Lunsj, påskemarsipan eller appelsin? Kvikk Lunsj ute, påskemarsipan inne.

Påskesnøtter eller påskekrim? Kan jeg slippe å velge? Men må jeg, blir det påskekrim.

Hvis påskekrim, hvilken har gjort størst inntrykk på deg?

Den mest ekte påskekrimmen skal være som Dalglish. Rolig, lite blodig, tenksom, logisk. Grei politimann etterforsker og ordner opp. Det fins vel knapt slik krim lenger. Så da lever jeg med det jeg får, og velger som oftest den på NRK, det er tryggest. Og helst britisk.

Jan Ludvig, leder i menighetsrådet i Hasle, om påsken

Hva er påsken for deg? Hvilken betydning har påskens budskap for deg?

Påsken er nok for meg stort sett ferie- og familietid. Men eg stemmer i med stor glede når vi syng «Påskemorgen slukker sorgen» på 1. påskedag. Det er ein av mine favoritt-salmer.

Hvordan skal du feire påske i år?

I år har vi planlagt å reisa til Odda. Der har vi tilgang til hus nede i Odda, og hytte på fjellet aust for Odda. Til vanleg stappar vi hytta full med fem vaksne og fem barn, men i år blir vi kanskje nødt til å ta smittehensyn og fordela oss mellom hytta og huset.

Har du et påskeminne du har lyst til å dele? Har du noen påsketradisjoner du har tatt med deg igjennom livet?

Da eg vaks opp gjekk vi ofte ut i marka og kokte egg og kaffi 1. påskedag. På sørvestlandet der eg vaks opp var våren ofte godt igang ved påsketider. Våren er ei travel tid for bønder med lamming, våronn, og kapping av ved. Vi hadde aldri tid til hytteliv i påsken. Etter at eg gifta meg fekk eg nye påsketradisjonar med flotte påsketurar til hytta i Odda.

Kvikk Lunsj, påskemarsipan eller appelsin? Kvikk Lunsj og appelsin. Har aldri vore veldig begeistra for marsipan...

Påskenetter eller påskekrim? Ja takk, begge deler 😊

Hvis påskekrim, hvilken har gjort størst inntrykk på deg? Det er alltid stas å ha ein spennande krim-serie å følgja med på i Påsken. Malstrøm gjorde inntrykk på meg da eg såg den som 13 åring i 1985. Det var skumle dokker i gamle tomme hus på sunnmørskysten. Den var produsert av BBC, men handlinga var lagt til Norge.

Årets påskesalme, *Å salige stund uten like*

Salmen *Å salige stund uten like* er en av våre mest kjente påskesalmer. Den ble skrevet av journalisten og salmedikteren Johan Halmrast i 1890 da han bare var 24 år gammel.

Salmen står som nr. 199 i Norsk salmebok.

Å salige stund uten like,
han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
min sjel hvorfor sørger da du?
Han er ikke lenger i graven,
hvor bleknet i døden han lå;
/:jeg levende så ham i haven,
og aldri så skjønn jeg ham så.:/

Han lever, og jeg skal få bringe
hans venner det salige ord –
tenk, jeg som er ringest blant ringe,
den minste han kjenner på jord.
Tenk, jeg skal hans hilsen frembære,
å kunne jeg synge det ut!
/:Mer kunne ei engler begjære
enn gå med så salig et bud.:/

Å salige stund uten like,
han lever, han lever ennu!
Han vandrer i seierens rike,
min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde,
og dvelte ved gravnatten kun;
/:så fikk du den levende møte,
å salige, salige stund!:/

Johan Halmrast ble født på Lillehammer i 1866, men han hadde svak helse og fikk ikke noen annen utdanning enn folkeskolen. Som 12 åring kom han til Kristiania og måtte stort sett klare seg selv etter at faren gikk konkurs. Det var lite han kunne gjøre utenom å skrive.

«Å salige stund uten like» bygger på beretningen om Maria Magdalena. Johan Halmrast kalte opprinnelig salmen sin for «Maria Magdalenas jubel». Maria var blitt helbredet for alvorlig sykdom. Legen og evangelisten Lukas forteller at hun hadde vært besatt av syv onde ånder (Lukas 8, 2). Maria var ofte med i Jesus sitt følge, men holdt behørig avstand som det sømmet seg en kvinne på denne tiden. Men i påskeevangeliene trer hun igjen frem: Det sto tre kvinner og sørget ved Jesu kors, alle bar de navnet Maria. (Johannes 19, 25: «Ved Jesu kors sto hans mor, morens søster Maria som var gift med Klopas, og Maria Magdalena.») Vi møter Maria Magdalena igjen påskedagsmorgen. Etter jødisk skikk ville Maria salve Jesu døde legeme da sabbaten var over, og hun var trolig den første som fikk møte Jesus etter oppstandelsen.

Johan Halmrasts ble ikke regnet for å være noen stor forfatter. I litteraturhistorien er han glemt. Størsteparten av sitt liv var han vanfør. Han var så godt som uten venner, med unntak av noen fra Frelsesarmeen. Her møtte han varme og forståelse, og fra deres suppekjøkken ble han servert mat da sulten knuget. Høsten 1912 fikk han en lungebetennelse som raskt gjorde slutt på hans forholdsvis korte liv. Johan Halmrast døde i ensomhet i 1912, og ble 47 år gammel. Bare noen få fra familien og Frelsesarmeen fulgte ham til graven.

Det ble funnet to fulle sekker med håndskrevne manuskripter blant Johan Halmrasts eiendeler. Dette ble brent ulest. Men salmen lever etter ham, og kommer nok til å leve lenge. Frelsesarmeen gjorde salmen kjent over hele Norden. Norske misjonærer bar salmen videre ut. Den ble oversatt til santali i 1930 og til gassisk i 1939, og er også oversatt til kinesisk. Selv var han nok ikke klar over at han hadde skrevet en perle i salmehistorien. Kristian Wendelborgs vakre melodi har gjort salmen kjent over store deler av verden.

Diakoni

«Da alt ble omvendt»

Påskan er handlingsmettet. Idet man tar lokket av dette påskeegget, kommer utallige fortellinger til syne: Berettelsen om vennene som sovnet i Getsemanehagen mens Jesus ba i fortvilelse, Peter som i panikk sviktet Jesus tre ganger før hanen gol, Pontius Pilatus som i uro toet (vasket) sine hender for å vise at han ikke ville ha noen befatning med hvem som slapp fri av Barrabas og Jesus, kvinnene som forfjamsset ble de første til å spre nyheten om en tom grav, og mer til. Alt dette begynte med den jødiske påskefeiringen. Som jøder flest skulle Jesus feire påske med sine venner, og dette var selve grunnen til at han hadde reist inn til Jerusalem søndagen før. Tradisjonen tro feiret jødene frigjøringen fra slaveriet i Egypt, likeså Jesus og vennene hans. Når de kristne i dag feirer påske, så er skjærtorsdagen åpningspunktet for å gå inn i lidelseshistorien, og øyeblikket hvor frigjøringsfeiring gradvis snus til dramatik på liv og død.

I påskan snus verden opp ned. Det første som oppleves som omvendt er når læremesteren vasker lærlingenes føtter. Jesus tar av seg kappen og bytter rolle til tjener ved å binde et håndkle rundt livet. Fotvask var en vanlig skikk, men ble utført av en laverestående i husholdningen. Jesus bøyer seg ned, og utfører denne handlingen som er så viktig for den som får sine føtter vasket, og som samtidig tydeliggjør et hierarki med fastlåste maktforhold, hvor Jesus plasserer seg selv nederst. Jesus bryter med de etablerte sosiale strukturene når han tar av seg kappen og bytter rolle. Når han vasker vennenes føtter utfører han en renseshandling som peker frem mot korsfestelsen hvor alle mennesker settes fri fra dødens overtak. Jesus dveler ved denne handlingen, og han bruker tid på å forklare for vennene at dette er noe de skal fortsette å gjøre for hverandre senere. Da er det ikke å vaske naboens føtter som er avgjørende, det er å være den andres tjener som er det utfordrende. Når vi stopper opp og ser oss om, går ett skritt til side fra hverdagsstøyen, ser et annet menneskes behov, og deretter våger å få den andres skitt under neglene, da setter vi Jesu oppfordring ut i live:

«Da Jesus hadde vasket føttene deres, tok han på seg kappen igjen og tok plass ved bordet. Han spurte dem: ”Forstår dere det jeg har gjort med dere? Dere kaller meg Mester og Herre, og det gjør dere rett i, for det er nettopp det jeg er. Dersom nå jeg, som er deres Herre og Mester, har vasket føttene deres, da er også dere skyldige i å vaske føttene til hverandre. Jeg har gitt dere et eksempel til å følge: Gjør som jeg har gjort mot dere. Jeg forsikrer dere at en tjener står ikke over sin herre, og en utsending står ikke over han som har sendt ham. Når dere nå vet dette, da er dere lykkelige dersom dere også praktiserer det.” (Joh., 13, 12-17.)

Deretter innstifter Jesus nattverden ved at han innleder påskemåltidet, et motiv som er hyppig avbildet i malerkunsten gjennom de siste tusen år. Dette bordet, og dette måltidsfellesskapet, er uavsluttet i begge ender. Jeg ser for meg at bordet er videre dekket inn i det himmelske, derfra ut i verden og fortsetter til det er plass til alle. Rundt dette bordet ser jeg for meg alle dem som oppsøkte Jesus for samtale, trøst og helbredelse, skakke og plaget, hundset og jaget, sorgfulle og undrende. I Jesu følge var det mange av dem som ellers i samfunnet ikke hadde noen stemme, makt eller anseelse; kvinner, barn, spedalske, mennesker med funksjonsnedsettelser, mennesker med psykiske plager, kvinner som livnærte seg av prostitusjon, menn som tjente sine penger på økonomisk kriminalitet.

I påsken vendes alt om, alt blir omvendt. Nattverdsbordet finner sin vei ned til byens underside, ut til samfunnets yttersider. Slik løftes vi opp, det er gratis, av nåde.

Senere i påskefortellingen kan vi lese at idet Jesus ånder ut revner forhenget i tempelet inn til det aller helligste, slik at tilgangen er åpen og fri mellom mennesket og guddommen. Igjen noe som er omvendt, grenser som overskrides og stengsler som brytes. Til slutt blir den døde levende.

Påskequiz

1. Hvorfor feirer vi påske?

- Fordi Norge er et fritt land.
- For å få en velfortjent pause mellom juleferie og sommerferie.
- Fordi det var da påskeharen ble født.
- Fordi Jesus døde for våre synder og ble levende igjen.

2. Hvorfor heter det palmesøndag?

- Jesus red inn i Jerusalem, folk viftet med palmegreiner for å feire han.
- Mange drar på ferie til syden søndagen før påske, der det er mange palmer.
- Det heter palmefredag.
- Da Jesus levde var det tradisjon å spise palmeblader i påsken.

3. Hvorfor spiser vi påskelam?

- a. Jesus red på et lam inn i Jerusalem på palmesøndag.
- b. Jesus var jøde, og jødisk tradisjon er å spise lam i påske.
- c. Jesus helbredet en mann i påsken. I følge tradisjon var han lam.
- d. Det er enkelt å lage lam på hyttekjøkkenet, og derfor blitt tradisjon.

4. Hva skjedde skjærtorsdag?

- a. Det het egentlig kjær-torsdag, og var da man feiret valentinesday før.
- b. Moses kom ti landsbyen, og holdt en tale.
- c. Jesus vasket føttene til disiplene, og hadde nattverd for første gang.
- d. Gud lot det snø over Israel, og sa at folk skulle gå påsketur i fjellet.

5. Hvorfor vasket Jesus føttene til disiplene sine?

- a. Fordi han skulle si ha det bra.
- b. Som en symbolsk handling for å vise at han var alles tjener.
- c. Som en symbolsk handling for å vise at disiplene hadde gjort mange feil.
- d. Fordi man må vaske før man spiser.

6. Hva gjorde disippelen Judas?

- a. Han sviktet Jesus for 30 sølvpenge.
- b. Han skrev Det nye testamentet i Bibelen.
- c. Han startet den første kirken i Norge.
- d. Han la blomster på graven til Jesus.

7. Hva er nattverd?

- a. Noe som man kan skrubbe gulvet med, med en kost under.
- b. Et hellig måltid, med brød og vin, til minne om det som skjedde i påsken.
- c. En konsert man arrangerer i kirken natten før påskeaften.
- d. Den lille hvite «snippen» som prester har i halsen.

8. Hvem var Pontius Pilatus?

- a. En ridder. Han var Jesus sin beste venn.
- b. En konge. Han var tilstede da Jesus ble født.
- c. En romersk hersker. Han hersket da Jesus døde og stod opp fra de døde.
- d. En fisk. Fisken fra Det gamle testamentet.

9. Hvorfor pynter vi med kors i kirken?

- a. Fordi vi skal bevise at vi bryr oss om Jesus.
- b. Jesus døde på korset, korset symboliserer oppstandelsen.
- c. Disiplene brukte et kors som kompass for å finne Jesus når han ble borte.
- d. Å ha et kors-smykke var populær mote da Jesus levde.

10. Hva skjedde langfredag?

- a. Jesus døde på korset.
- b. At Jesus spiste med vennene sine.
- c. Den dagen var ekstra lang.
- d. Gud skapte tacoen.

11. Hvorfor var Jesus i en grotte?

- a. For at ingen skulle finne han.
- b. Kroppen ble lagt i en grotte, fordi det var vanlig å gravlegge folk slik.
- c. Fordi han skulle i fengsel, men de hadde ikke plass.
- d. Det var veldig vanlig å bo i grotter da Jesus levde, så han var hjemme.

12. Hvorfor får vi påskeegg?

- a. Egg symboliserer nytt liv. Jesus ga oss evig liv da han stod opp fra døden.
- b. Fordi foreldrene vil at barna skal tro på påskeharen.
- c. De fant klærne til Jesus etter han døde, det var litt som å finne en skatt.
- d. Egget symboliserer noe som er hardt utenpå og mykt inni, noe Gud også er.

Quiz hentet fra kahott.it, Bruker: den norske kirke

Kontaktinfo, staben i Hasle kirke

Sogneprest Mette Ortega-Bundgaard - tlf.: 951 47 328

Kapellan Sophie Panknin - tlf.: 944 97 294

Organist i Hasle kirke og trosopplæringsleder i Hasle og Sinsen kirker Randi Rosendahl –
e-post rr926@kirken.no

Diakon Renate Egeberg-Jensen - tlf.: 401 03 718

Daglig leder Cecilie Åbyholm - tlf.: 907 99 469

Kontaktinfo, staben i Sinsen kirke

Sogneprest Ole Andreas Holen - tlf.: 472 58 828

Kapellan Kjersti Langås Hvalen - tlf.: 404 79 953

Kantor Hannah Carding - e-post hc488@kirken.no

Diakon Camilla Juell - tlf.: 932 85 773

Daglig leder Silje Carina Bjerås - tlf.: 976 12 242

**Sinsen og Hasle
menigheter**

ÅPEN KIRKE I PÅSKEN

Sinsen og Hasle
menigheter

Palmesøndag

Hasle kirke kl. 11 - 13

Skjærtorsdag

Felles i Hasle kirke
kl. 18 - 20

Langfredag

Hasle kirke
kl. 11 - 13

1. påskedag:

Hasle kirke
Kl. 11.30 - 13

2. påskedag:

Felles i Sinsen kirke
Kl. 11 - 13

Tekstlesning - bønn - musikk - nattverd